

MANIFEST DEL DIA MUNDIAL DEL TEATRE

(27 de març de 2011)

La reunió d'avui és un reflex fidel de l'immens potencial que té el teatre per a mobilitzar comunitats i sortejar les diferències.

Han imaginat mai que el teatre podria ser una potent eina per a la pau i la reconciliació? Mentre les nacions consumeixen sumes colossals de diners en missions per a la pau en àrees del món en violent conflicte, se li para poca atenció al teatre com a alternativa individualitzada per a la transformació i el maneig de conflictes. Com poden els ciutadans de la mare Terra aconseguir pau universal quan els instruments que s'empren per a això vénen de poders externs i aparentment repressors?

El teatre permea subtilment l'ànima humana tenallada per la por i la sospita, alterant la imatge que tenen d'ells mateixos i obrint un món d'alternatives per a l'individu i per tant per a la comunitat. Pot donar significat a realitats diàries mentre preveu un futur incert. Pot prendre part de la política en formes simples, directes. En ser inclusiu, el teatre pot presentar experiències capaces de transcendir preconceptes erronis.

A més, el teatre és un mitjà provat per advocar i introduir idees que sostenim col·lectivament, i per les que volem lluitar quan són violades.

Anticipant un futur pacífic, hem de començar per fer ús pacífics que busquin entendre, respectar i reconèixer les contribucions de cada ésser humà en el procés de conduir a la pau. El teatre és l'idioma universal pel qual podem enviar missatges de pau i reconciliació.

Involucrant activament als participants, el teatre pot fer que moltes ànimes deconstrueixen preconceptes i, d'aquesta manera, dona a l'individu l'oportunitat de renéixer per fer eleccions basades en coneixements i realitats redescobertes. Perquè el teatre prosperi entre altres formes de l'art, hem de donar un enèrgic pas endavant per incorporar-lo a la vida quotidiana, tractant temes urgents de conflicte i pau.

Buscant la transformació social i la reforma de comunitats, el teatre ja existeix en àrees devastades per la guerra i entre pobles que pateixen pobresa o malaltia crònica. Hi ha un nombre creixent d'històries d'èxit on el teatre ha aconseguit mobilitzar audiències per construir consciència i ajudar a víctimes de traumes de postguerra. Plataformes culturals com l'Institut Internacional del Teatre, que apunta a "consolidar la pau i l'amistat entre la gent" ja tenen existència.

És llavors una farsa mantenir-se en silenci en temps com els nostres, coneixent el poder del teatre, i deixar que portadors d'armes i disparadors de bombes siguin els guardians de la pau del nostre món. Com poden eines d'alienació ser també instruments de pau i reconciliació?

Els commino en aquest Dia Mundial del Teatre a pensar en aquesta perspectiva ja avançar el teatre com una eina universal per al diàleg, la transformació social i la reforma. Mentre les Nacions Unides gasta sumes colossals en missions de pau a tot el món amb l'ús d'armes, el teatre és una alternativa espontània, humana, menys costosa i molt més poderosa.

Pot ser que no sigui l'única resposta per portar pau, però el teatre ha de segurament ser incorporat com una eina efectiva en missions de pau.

Jessica A Kaahwa

Traducció: **Clara Marquina**

Jessica Kaahwa posseeix una llarga i variada carrera en la investigació i el disseny de la metodologia de comunicació participativa per al desenvolupament. En l'actualitat dicta classes en els departaments de Teatre i Literatura a la Universitat de Makerere, que és on també va rebre el seu mestratge. Va obtenir la seva llicenciatura a la Universitat de Benín, Nigèria, on també va treballar com a locutora en el Servei Exterior - Ràdio de Nigèria.

La Dra Kaahwa realitzar estudis sobre Història del Teatre, Teoria i Crítica a la Universitat de Maryland, on va rebre el seu doctorat l'any 2001. També ha estat la impulsora d'una sèrie d'iniciatives nacionals que han tractat d'utilitzar el teatre i els mitjans de comunicació com una força constructiva en la configuració dels conflictes i per a la millora de la salut. Ella ha continuat experimentant amb les teories per ampliar el discurs sobre la pràctica teatral. Un bon exemple és la seva recent experimentació amb "*Teatre de significat personal*" i "*Teatre de Conflictes de comunicació*." En l'actualitat treballa en la integració de teatre a les pràctiques terapèutiques.